

Αριθμός απόφασης ¹²³⁴ /2018

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Ειρηνοδίκη Αθηνών
τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του
Ειρηνοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις ..... να δικάσει
την υπόθεση, μεταξύ των διαδίκων:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: ..... του ..... και τη
κατοίκου ..... οδός ..... η παραστάθηκε μετά
του πληρεξούσιου δικηγόρου της Χρύσανθου Φράγκου, ο οποίος κατέθεσε
προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την
επωνυμία ..... που εδρεύει στην Αθήνα,
οδός ..... νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε στο
Δικαστήριο και 2) ..... ε την
επωνυμία ..... η
Αθήνα, οδός ..... νομίμως εκπροσωπούμενου που παραστάθηκε διά
του πληρεξούσιου δικηγόρου του ..... ο οποίος κατέθεσε
προτάσεις.

Φέρεται προς συζήτηση η από ..... και υπ' αριθμ. κατάθ. 13-05-
2014 αίτηση του άρ. 4 του Ν. 3869/2010, με τη διαδικασία της εκούσιας
δικαιοδοσίας, δικάσιμος της οποίας ορίσθηκε η ..... ακολούθως δε με την υπ'
αριθμ ..... άξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου του Ειρηνοδικείου
Αθηνών, η συζήτησή της επαναπροσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην
αρχή της παρούσας.

Κατά την ως άνω δικάσιμο, μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο
πινάκιο κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
διαδίκων που παραστάθηκαν, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να
γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στα ταυτόριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά
δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις τους που κατέθεσαν επί της
έδρας.

Ακολούθησε η συζήτηση της υπόθεσης, όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά, το δε Δικαστήριο:

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τις εκθέσεις επίδοσης που προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα και από αυτές που περιλαμβάνονται στο φάκελο της υπόθεσης, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτηση με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση αυτής για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της αλλά και κλήση για τον επαναπροσδιορισμό της υπόθεσης στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, σύμφωνα με το άρ. 1 παρ. 4 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις παραγράφους 3 και 4 της υποπαραγράφου Α4 του άρ. 2 του Ν. 4336/2015, επιδόθηκαν νόμιμα στην πρώτη καθής με την επωνυμία

». Κατά τη δικάσιμο αυτή όμως, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, η ανωτέρω δεν εμφανίσθηκε και συνεπώς, πρέπει να δικασθεί ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σα να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρ. 754 ΚΠολΔ).

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας, εκθέτει ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τους καθών και αιτείται τη διευθέτησή τους από το Δικαστήριο, ώστε να επέλθει ολική ή μερική απαλλαγή της από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών της έναντι αυτών, όπως σαφώς συνάγεται από το περιεχόμενο της αίτησης, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά.

Με το παραπάνω περιεχόμενο, η κρινόμενη αίτηση αρμόδια φέρεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο τούτο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία της η αιτούσα, σύμφωνα με την ειδική διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρ. 741 ως 781 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρ. 3 του Ν. 3869/2010. Επειδή η κρινόμενη αίτηση κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 13-05-2014, δηλαδή μετά τη θέση σε ισχύ του Ν. 4161/2013 στις 14-06-2013, αλλά και πριν την έναρξη ισχύος του Ν. 4336/2015 στις 19-08-2015, τόσο η τήρηση της προδικασίας ως

προϋπόθεση του παραδεκτού αυτής όσο και η ουσία αυτής θα κριθούν με βάση τον Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 4161/2013. Κατά τις εφαρμοστέες αυτές διατάξεις παραδεκτά έχει ασκηθεί αυτή καθόσον: α) Δεν έλαβε χώρα έγγραφη απόπειρα εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς μεταξύ των διαδίκων, η οποία μετά την τροποποίηση του άρ. 2 Ν. 3869/2010 με το Ν. 4161/2013 είναι δυνατή και όχι υποχρεωτική, β) από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας ούτε έχει εκδοθεί σε προγενέστερο χρόνο απόφαση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές της (άρ. 13 παρ. 2 Ν. 3869/2010), γ) νομίμως και εμπροθέσμως κλητεύθηκαν οι καθόν η αίτηση από την αιτούσα (άρ. 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010), δ) κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κατάθεση της αίτησης τα έγγραφα του άρ. 4 παρ. 2 Ν. 3869/2010. Ακολούθως, η αιτούσα εμπρόθεσμα υπέβαλε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, όπου τηρείται ο φάκελος της αίτησής της, επικαιροποιημένα τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρ. 4 του Ν. 3869/2010, σύμφωνα με το άρ. 2 παρ. Α υποπ. Α4 άρ. 2 παρ. 1 του Ν. 4336/2015, όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο τρίτο Ν. 4366/2016 ΦΕΚ Α 18/15.2.2016 και αντικαταστάθηκε με το άρ. 55 Ν. 4384/2016, ΦΕΚ Α 78/26.4.2016, και την ΥΑ 8986/2015 (ΦΕΚ Β 22208/14-102015). Με το ως άνω περιεχόμενο η αίτηση είναι νόμιμη, υπαγόμενη στις διατάξεις των άρ. 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του Ν. 3869/2010, πλην του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης του Δικαστηρίου θα απαλλαγεί η αιτούσα από τα χρέη της, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθόσον το αίτημα να απαλλαγεί ο υπερχρεωμένος οφειλέτης (και όχι η αιτούμενη αναγνώριση) από κάθε υπόλοιπο οφειλής κατ' άρ. 11 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, συνιστά αίτημα και περιεχόμενο μεταγενέστερης αίτησης που υποβάλλει στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αίτησης του άρ. 4 παρ. 1 του αυτού νόμου, ως τούτο ρητά αναφέρεται στο εδ. β' της παρ. 1 του άρ. 11 του Ν. 3869/2010 (ΕιρΚαβ 213/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των καθόν, πρέπει η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, αφού καταβλήθηκαν και τα νόμιμα τέλη για τη συζήτησή της.

Το δεύτερο καθού που παραστάθηκε, με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου του που περιλαμβάνεται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του

παρόντος Δικαστηρίου και με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις του, αρνήθηκε την αίτηση ως νόμω και ουσία αβάσιμη και υπέβαλε την ένσταση αοριστίας, η οποία παραδεκτά προβάλλεται και είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις του Ν. 3869/2010 και του άρ. 216 ΚΠολΔ, πρέπει επομένως, να διερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρ. 1 και 4 παρ. 1 του Ν. 3869/10, σαφώς προκύπτει ότι για το ορισμένο της αίτησης αρκεί να αναφέρεται ότι ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας και ότι βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ακόμη στην αίτηση πρέπει να περιέχεται ακριβής περιγραφή της οικογενειακής (έγγαμος ή μη, προστατευόμενα μέλη) και περιουσιακής κατάστασης του οφειλέτη (το μέσο μηνιαίο εισόδημά του, τα πάσης φύσεως εισοδήματά του και τα περιουσιακά του στοιχεία), κατάσταση όλων των πιστωτών και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, στοιχεία τα οποία μπορούν να περιέχονται σε συνημμένα στην αίτηση έγγραφα, καθώς και σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του. Τέλος, απαιτείται ορισμένο αίτημα που είναι αυτό της ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη με σκοπό την απαλλαγή του, εφόσον δε επιθυμεί να εξαιρεθεί η κύρια κατοικία του πρέπει να υποβάλλεται και σχετικό αίτημα. Παραπέρα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρ. 216 και 747 ΚΠολΔ δεν απαιτείται πανηγυρική διατύπωση των παραπάνω στοιχείων, αλλά μπορούν να περιέχονται οπουδήποτε στο δικόγραφο, γιατί δεν καθορίζεται από το νόμο η παράθεσή τους σε ορισμένη θέση ή σειρά, αρκεί μόνο να προκύπτουν με σαφήνεια (ΕιρΠατρ 2/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2016). Περαιτέρω, όσον αφορά την αδυναμία εξόφλησης των χρεών, δεν απαιτείται για την πληρότητα της αίτησης η αναφορά της εισοδηματικής κατάστασης του οφειλέτη κατά τον χρόνο ανάληψης των χρεών και των λόγων που τον οδήγησαν σε μόνιμη αδυναμία ούτε της έλλειψης υπαιτιότητας στην πρόκληση της μόνιμης αδυναμίας (ΜΠρΚαλαμ 31/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΛαμ 65/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΧαν 654/2013, ΜΠρΚορ 187/2014, ΕιρΘεσ 9268/2013 αδημ, ΕιρΑθ 161/2013, ΕιρΠολυγ 64/2014, ΕιρΠολυκ 8/2014, ΕιρΙλίου 30/2015, ΕιρΙωαν 2/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Εισήγηση Αθ. Κομπολίτη Σεμινάριο Ειρηνοδικών ΕΣΔΙ 3 και 04-11-2015) ούτε η αναφορά του χρόνου ανάληψης εκάστου χρέους (Αθ. Κρητικός Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων 2012, σελ. 106). Στην προκειμένη περίπτωση, η επίδικη αίτηση περιέχει όλα τα απαραίτητα για το ορισμένο αυτής στοιχεία, απορριπτόμενης ως ουσία αβάσιμης της ένστασης αοριστίας της καθής που παραστάθηκε. Τέλος,

υπέβαλε ένσταση δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμών, η οποία νομίμως προβάλλεται, ερειδόμενη στη διάταξη του άρ. 1 του Ν. 3869/2010 και πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω κατά την εξέταση της υπόθεσης, στο ουσιαστικό της μέρος.

Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο κατάθεσης της αιτούσας στο ακροατήριο, η οποία περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, των εγγράφων που νόμιμα και εμπρόθεσμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, όσων εξέθεσαν προφορικά και γραπτά οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και των διδαγμάτων της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης: Η αιτούσα,

είναι άγαμη και χωρίς τέκνα (βλ. την από 25-01-2018 βεβαίωση). Εργάζεται από το έτος ως δημόσιος υπάλληλος στο και λαμβάνει μηνιαίο μισθό, ποσού 1.430,00 ευρώ κατά μέσο όρο που αποτελεί και το μοναδικό της εισόδημα. Οι εκτιμώμενες εύλογες δαπάνες διαβίωσης της αιτούσας, αφού ελήφθησαν υπόψη οι βασικές βιοτικές ανάγκες της για διατροφή, ένδυση, υπόδηση κτλ, ανέρχονται σήμερα στο ποσό των 880,00 – 930,00 ευρώ περίπου μηνιαίως και συνεπώς, αυτή δύναται να καταβάλει το ποσό των 500,00 ευρώ μηνιαίως, συμμετρως καταβαλλόμενο στους καθών, όπως αναλύεται παρακάτω.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης, η αιτούσα είχε αναλάβει από τους καθών τα παρακάτω χρέη, από τα οποία το ένα θεωρείται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμο και υπολογίζεται με την τρέχουσα αξία του κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης και το άλλο είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένο δάνειο και ο εκτοκισμός του συνεχίζεται με το επιτόκιο της ενήμερης οφειλής μέχρι την έκδοση απόφασης. Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές της αιτούσας ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 184.873,96 ευρώ και συγκεκριμένα, αυτή οφείλει: **1)** στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία

», από την υπ' αριθμ. λογαρ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου, το ποσό των ευρώ και **2)** στο καθού με την επωνυμία , από την υπ' αριθμ. λογαρ. σύμβαση στεγαστικού δανείου, το ποσό των ω. Η ως άνω απαίτηση του δεύτερου καθού είναι εξασφαλισμένη με εμπράγματα ασφάλεια και ειδικότερα, με υποθήκη επί του ακινήτου της αιτούσας.

Κατόπιν των ανωτέρω, η αιτούσα έχει σήμερα περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, καθόσον με βάση τις βιοτικές ανάγκες της και τα εισοδήματά της σε σχέση με τις δανειακές της υποχρεώσεις, δεν είναι πλέον εφικτή η εξυπηρέτηση των χρεών της. Στην αδυναμία αυτή περιήλθε χωρίς δόλο, αφού κατά την ανάληψη των δανείων της είχε πολύ υψηλότερα εισοδήματα, όπως προκύπτει από τα εκκαθαριστικά σημειώματα και φορολογικές δηλώσεις που προσκομίζει κι επικαλείται και είχε συνεπώς, την πεποίθηση ότι θα μπορούσε να αποπληρώσει αυτά με βάση τα τότε εισοδήματά της.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η αιτούσα έχει την πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100% ενός διαμερίσματος (υπό στοιχ. του τετάρτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφάνειας .μ., μετά μιας υπόγειας αποθήκης (υπό στοιχ. , επιφάνειας 7,15 τ.μ. και μιας υπόγειας θέσης στάθμευσης (υπό στοιχ.), επιφάνειας 10,58 τ.μ., έτους κατασκευής που βρίσκονται σε πολυκατοικία στην επί της οδού . συνολικής αντικειμενικής αξίας αυτών 120.730,30 ευρώ (βλ. ΕΝΦΙΑ 2017). Το ως άνω ακίνητο αποτελεί την κύρια κατοικία της και αιτείται την εξαίρεσή της από τη ρευστοποίηση. Η αξία της δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολόγητου ποσού για φορολογούμενο, όπως η αιτούσα, προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της από την εκποίηση (άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010). Επίσης, η αιτούσα έχει την πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100% ενός ΙΧΕ αυτοκινήτου, υπ' αριθμ. κυκλοφ. , μάρκας , έτους πρώτης κυκλοφορίας), αξίας 3.700,00 ευρώ, το οποίο δεν κρίνεται πρόσφορο προς εκποίηση κατ' άρ. 9 παρ. 1 Ν. 3869/2010, διότι είναι απαραίτητο για τις μετακινήσεις της, ενώ δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον ούτε και να αποφέρει αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των καθόν, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κ.λπ.). Πέρα από τα ως άνω, η αιτούσα δε διαθέτει κάποιο άλλο περιουσιακό στοιχείο.

Με βάση τα παραπάνω αναφερόμενα, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα, το Δικαστήριο πρέπει να προβεί σε ρύθμιση μηνιαίων καταβολών προς μερική εξόφληση των οφειλών της (άρ. 8 παρ. 2 εδ. 1 Ν. 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε από το άρ. 16 παρ. 2 Ν. 4161/2013), για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών, ήτοι εξήντα (60) μηνών. Οι ανωτέρω καταβολές θα γίνονται εντός του πρώτου πενηθημέρου εκάστου μηνός, από τις οποίες οι καθόν θα ικανοποιηθούν συμμετρως

και άτοκα. Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση στους καθών ποσό, λαμβανομένων υπόψη των ως άνω βασικών προσωπικών και οικογενειακών της αναγκών και της μη διαφαινόμενης βελτίωσης στο μέλλον της οικονομικής της κατάστασης, ανέρχεται σε ποσό πεντακοσίων (500,00) ευρώ μηνιαίως, αρχής γενομένης από τον πρώτο μετά τη δημοσίευση της απόφασης μήνα. Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της πενταετίας, η αιτούσα θα έχει καταβάλει στους καθών συνολικά το ποσό των 30.000,00 ευρώ και θα οφείλεται ακόμα το ποσό των 154.873,96 (184.873,96 – 30.000,00) ευρώ.

Η ρύθμιση αυτή του άρ. 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 θα συνδυασθεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρ. 9 παρ. 2 του ιδίου νόμου, εφόσον με τις καταβολές επί πενταετία της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των καθών και υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση, μετά το οποίο είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο η εξαίρεσή της από αυτή (βλ. Κρητικό, ό.π., σελ. 148, αριθ. 16). Στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου αυτού (9 παρ. 2), θα πρέπει να ορισθούν μηνιαίες καταβολές, το ποσό των οποίων, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με το άρ. 17 παρ. 1 του Ν. 4161/2013 (βλ. Βενιέρη-Κατσά, ό.π., σελ. 464-465, ΕιρΠατρ 407/2013 ό.π.), ανέρχεται στο ογδόντα τοις εκατό (80%) της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της. Με βάση λοιπόν, τη ρύθμιση του άρ. 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει, εφόσον το υπόλοιπο των χρεών της αιτούσας μετά τις καταβολές της ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 υπερβαίνει το ποσό του 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της, το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση επιβάλλοντάς της πρόσθετο χρέος για την εξόφληση των οφειλών της αυτών ίσο με το ποσό αυτό του 80% και με την τήρηση της ρύθμισης θα απαλλαγεί από το υπόλοιπο των χρεών της. Έτσι, η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλει από το ποσό των 120.730,30 ευρώ της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της το 80%, ήτοι το ποσό των 96.584,24 ευρώ (120.730,30 X 80%) που αποτελεί την κατά το νόμο πρόσθετη επιβάρυνσή της για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα ξεκινήσει πέντε (5) έτη μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, καθόσον κρίνεται ότι πρέπει να παρασχεθεί στην αιτούσα περίοδος χάριτος διάρκειας πέντε (5) ετών, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με την πιο πάνω των καταβολών της πενταετίας, με κίνδυνο να φανεί ασυνεπής στις υποχρεώσεις της και να εκπέσει των ρυθμίσεων, ο χρόνος δε εξόφλησής του πρέπει να ορισθεί σε είκοσι (20) έτη. Έτσι το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε 402,43

ευρώ, ήτοι 96.584,24 ευρώ : 240 μήνες (20 έτη X 12 μήνες) και η καταβολή του θα ξεκινήσει μετά τη λήξη της ως άνω περιόδου χάριτος, απαλλασσομένου του υπολοίπου των χρεών της αιτούσας με την τήρηση της ρύθμισης. Η καταβολή των δόσεων αυτών θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, θα ικανοποιηθεί προνομακιά το καθού με την επωνυμία

του οποίου η απαίτηση είναι εξασφαλισμένη με εμπράγματα ασφάλεια, όπως σημειώνεται παραπάνω, μέχρι του ποσού των 96584,24 ευρώ, στο οποίο εξαντλείται η υποχρέωση της αιτούσας. Το υπόλοιπο των απαιτήσεων των καθόν δε μπορεί να ικανοποιηθεί, διότι δε μπορεί από το νόμο να επιβληθεί άλλη υποχρέωση στην αιτούσα (ΕιρΠατρ 407/2013 ό.π.). Σημειώνεται, επίσης, ότι από τα ανωτέρω ποσά θα πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό που η αιτούσα κατέβαλε στους καθόν στα πλαίσια της από 24-07-2014 χορηγηθείσας προσωρινής διαταγής.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως και ουσιαστικά βάσιμη και να ρυθμισθούν οι αναφερόμενες στην αίτηση οφειλές της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο διατακτικό. Ειδικότερα, η απαλλαγή της αιτούσας από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλών έναντι των καθόν που περιλαμβάνονται στην εμπειροχόμενη στην αίτησή της κατάσταση, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρ. 11 παρ. 1 Ν. 3869/2010), μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την απόφαση αυτή και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρ. 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010, ενώ δεν ορίζεται παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους της μη εμφανισθείσας πρώτης καθής, διότι δυνατότητα άσκησης τέτοιας ανακοπής δεν παρέχεται από το νόμο (άρ. 14 Ν. 3869/2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πρώτης καθής και με την παρουσία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς τους καθών επί μία πενταετία, οι οποίες θα αρχίσουν τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της απόφασης και θα καταβάλλονται συμμετρως σε αυτούς, εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα, ποσού πεντακοσίων (500,00) ευρώ.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι ένα διαμέρισμα (υπό στοιχ. του) πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφάνειας .., μετά μιας υπόγειας αποθήκης επιφάνειας τ.μ. και μιας υπόγειας θέσης στάθμευσης (υπό στοιχ.), επιφάνειας : έτους κατασκευής 2011 που βρίσκονται σε πολυκατοικία στην ικής, επί της οδού τα οποία αυτή έχει την πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100%.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, στο καθού με την επωνυμία : λόγω προνομιακής του ικανοποίησης, το ποσό των 96.584,24 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε είκοσι (20) έτη με διακόσιες σαράντα (240) ισόποσες μηνιαίες καταβολές των τετρακοσίων δυο ευρώ και σαράντα τριών λεπτών (402,43). Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα πέντε (5) έτη μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στις ... έκτακτη στο ακροατήριο συνεδρίασή του, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

[9]

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

